

fælde, hvor grundstøtte eller strandede Skibe trænge til Hjælp, hvad man fra Bjærgernes Side har ønsket, eller om de bør indskrænkes til at gælde, naar det offentlige kræver Hjælpen ydet, hvad man fra Skibsejeres og Assurandørers Side foretrækker. Men Udvalget har ikke ment, at det vilde være betimeligt ved denne Lejlighed at inddrage Spørgsmaalet om en Forandring af de herom gældende Regler. Den bør formentlig hellere vente, maaske indtil en almindelig Revision af Strandingsloven finder Sted.

Endvidere har der i Udvalget været under Omtale nogle Kontraktforhold, der skulle være indgaaede af Svitzers Bjærgningsentreprise med Kystboere paa Steder, hvor der ikke er oprettet Bjærgelav. Ifølge disse Kontrakter skulle Kystboerne have forpligtet sig til ikke at arbejde for andre Bjærgningsentrepriser end Svitzers og ikke at yde andre Skibe Hjælp end saadanne, ved hvilke Svitzers Selskab er engageret. Dette skal i et enkelt Tilfælde have ført til, at vedkommende Kystboere have vægret sig ved at yde et i vore Farvande — ved Læsø Trindel — grundstødt Skib den nødvendige Hjælp. Udvalgets Flertal har dog ikke ment at kunne tiltræde et af et Mindretal i Udvalget fremsat Forslag om, at de paagældende Kystboere i saadanne Tilfælde skulle være berettigede til ensidig at tilsidesætte en af dem indgaaet Kontrakt ved, tværtimod dens Indhold, at yde ethvert grundstødt Skib Bistand, da dette vilde være uforeneligt med den ifølge vor Lovgivning gældende retlige Forpligtelse til at opfylde, hvad man har indgaaet og vedtaget. At ændre denne Retsregel her vilde neppe være rigtigt, ogsaa fordi det vilde føre til uheldige Konsekvenser i andre Forhold, hvis Rækkevidde man vistnok ikke har fuld Klarhed over.

Udvalget har til Lovforslaget stillet forskellige Ændringsforslag, hvorom jeg skal gøre nogle faa Bemærkninger. Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa at ændre Lovforslagets Bestemmelse om, at „danske Statsborgere“ skulle have Ret til at optage Genstande fra Havbunden, til at gælde „enhver, der enten har dansk Indfødsret eller har haft Ophold her i Landet i mindst 2 Aar“, for derved at komme i Overensstemmelse med Saltvandsfiskeriloven, da det jo er heldigst saa vidt muligt at have ensartede Bestemmelser i analoge Forhold.

Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa, at lade Ordene „— derunder Forstranden —“

udgaa i § 1, da de maa anses for overflødige, og da de mulig kunde give Anledning til nogen Misforstaaelse, idet man ikke alle Vegne er paa det rene med, at Forstranden kun omfatter den Kysten nærmest liggende Del af Havet, hvor Skibe ikke kunne flyde.

Ændringsforslag Nr. 4 gaar ud paa, for at forebygge al Tvivl — det var maaske ikke nødvendigt —, udtrykkeligt at bestemme, at Kul, der er udkastet fra Skib, skal være indbefattet under det i Lovforslagets § 1 nævnte Gods, som det er tilladt at optage.

Ændringsforslag Nr. 5 indeholder en Lempelse af Lovforslagets ubetingede Forbud mod Formindskelse af Dybden ved Optagelse af Genstande fra Havbunden, saaledes at Tilladelse hertil skal kunne gives af Marineministeriet.

Grunden til Ændringsforslag Nr. 9 er den, at Udvalget vel billiger, at der til Strandfogder vælges fiskeri- eller søkyndige Folk, men dog kun, naar Kvalifikationerne hos dem, mellem hvilke der er Valg, i øvrigt er lige, idet det først og fremmest kommer an paa at faa de til Bestillingen bedst egnede Mænd.

Til Ændringsforslag Nr. 11 skal jeg sige, at Udvalget har ment, at de i Lovforslagets § 4 bestemte Afstande passende kunne nedsættes fra 1,200 til 1,000 Meter udenfor Skagen og fra 600 til 500 Meter indenfor Skagen, hvorved et fra flere Fiskeriforeninger udtalt Ønske imødekommes. Da det ikke sjældent vil være umuligt at føre et i enhver Henseende fuldgyldigt Bevis for, at Bjærgning er foregaaet mindst i disse Afstande fra Land, har man foreslaaet, at Afstandene i forefaldende Tilfælde skulle bedømmes af Politimesteren efter et Skøn ifølge samtlige foreliggende Omstændigheder. — Naar Godsets Værdi er under 100 Kr., vil det formentlig, for at undgaa de forholdsvis store Omkostninger, være forsvarligt at undlade Bekendtgørelse om Fundet, dog at Genstanden først bliver Finderens Ejendom, naar der er hengaaet to Maaneder efter den Tid, da der er sket Anmeldelse til Politimesteren, uden at Ejeren har meldt sig. Er Godsets Værdi over 100 Kr., bør Bekendtgørelse derimod altid finde Sted af Hensyn til Ejernes Tarv.

Ændringsforslag Nr. 12 gaar ud paa at forhøje Værdien af de Genstande, som Finansministeren kan tillade udleveres Finderne, fra 10 Kr. til 20 Kr. som det formentlig mest passende.

Ændringsforslag Nr. 13 indeholder en